

У емисији „Дуел“ Ђорђа Вукадиновића на Слободној телевизији, гостовао је Игор Јурић, оснивач фондације „Тијана Јурић“, која се бави унапређењем безбедности деце у Србији.

Ђорђе Вукадиновић: Добро вече.

Приближава се крај такозване изборне кампање, али баш зато да не би сад опет лицитирали оним вечитим питањима „за изборе“, „против избора“, „за бојкот“, „против бојкота“, за не знам, „Марка, Јанка, Курту, Мурту...“ (и увек би било незадовољних „А зашто си звао овога, а ниси звао онога), решио сам да, као, побегнем скроз од политике ове недеље. Али исто тако да позovem госта, односно саговорника, који је последњих недеља успео да све ове политичке теме и политичаре потисне са насловних страна наших, такозваних „новина“, таблоида поготово, и да надмаши по броју помињања, а богами и по броју прозивци и напада, чак и „злогласне“ лидере из „злогласне“ опозиције.

Пише: Игор Јурић
уторак, 16 јун 2020 04:49

Е, па како је до тога дошло, шта стоји иза тога и да ли има иза тога нешто, разговарамо данас са мојим и вашим гостом, господином Игором Јурићем.

Добро вече.

Хвала [@lojzija](#) што се одазвао позиву, а још више на искреним и отвореним одговорима. Питао сам га о финансирању фондације и таблоидним оптужбама којима је изложен у последње време. Наравно и о "политичару-педофилу". А имао је и "поруку личне природе" за Д.Ј. Вучићевића.

— Ђорђе Вукадиновић (@djordjenspm) [June 12, 2020](#)

Игор Јурић: Добро вече.

Ђорђе Вукадиновић: Игор је председник, односно оснивач фондације „Тијана Јурић“, човек који је, кажем, последњих година присутан у јавности, а посебно интензивно последњих месеци. И вероватно никад као до сада толико таргетиран на насловним странама наших новина.

Нажалост, то када сте ви постали јавна личност, повод је страшан, повод је ужасан и повод је такав, да би свако после тога ко је прошао кроз ту голготу кроз коју сте ви прошли пре отприлике четири године, повукао би се у анонимност, у манастир, не знам тачно где, или у неки свој приватни живот, а ви сте не само остали у јавности, него сте решили да заправо иступите у јавност после тог монструозног злочина над вашом ћерком Тијаном.

Како сте то одлучили да урадите? Знам да су вас то питали, али то нам треба као увод и увертира у ово што највише занима оне који нас сада гледају.

Игор Јурић: Да. Трагедија се десила 2014. године. Ево, сада ће бити пуних шест година како се десио тај трагичан случај, и заиста неколико пута сам враћао сада ово ваше питање „зашто сам ушао у причу“ и зашто нисам једноставно желео да имам тај неки миран живот који је јако важан после оваквих страшних догађаја. То могу да вам

Пише: Игор Јурић
уторак, 16 јун 2020 04:49

посведоче сви људи који су кроз неке сличне ствари прошли. Заиста, поготово сада из ове ваше најаве (знам да ћемо о томе касније више говорити), али из ове ваше најаве сте и сами рекли да сам у епицентру збивања – чак и у изборној кампањи, што је заиста незамисливо за нашу земљу. Ако гледате са те стране, заиста би било боље да сам кући, да ме нико не спомиње, да живим неки повучен живот, међутим са неке друге стране и с обзиром на неке ствари које су се десиле у претходном периоду и које су биле резултати рада саме фондације, мислим да је то иступање у јавности добило и свој значај, свој резултат и нисам се покајао никад, нити сматрам да сам урадио нешто погрешно.

Наравно, теме којима се фондација бави, и ја лично, су јако осетљиве, о њима се заиста ретко говорило, мислим да смо некако „узбуркали страсти“ на неки начин, и мислим да је ово последица управо и, морам то рећи, саме политичке кампање.

Тако да нисте далеко отишли. Нисте позвали неког лидера, али мислим да је све ово управо последица избора и политичке кампање.

(...)

Ђорђе Вукадиновић: Дакле, ви сте одговорили једним делом зашто се нисте повукли у неку своју приватност, неко породично окриље и тражили мир, ви сте сматрали да је нека ваша дужност, с обзиром на то што сте прошли, да допринесете колико можете да се то што се догодило вашој Тијани не догоди више никоме, или да се догоди много ређе или мање него што би се иначе дешавало. То је колико сам схватио смисао овог вашег ангажмана са фондацијом?

Игор Јурић: Јесте, апсолутно.

Ђорђе Вукадиновић: Многи питају „добро то је...“, хајде да пођемо одмах на најружније могуће примере. Још увек нећу моћи да се изједначим са државном секретарком по том питању, али једно од питања на друштвеним мрежама каже „А он је од своје трагедије направио бизнис“. Е, сад какав је то „бизнис“ који сте ви направили са фондацијом „Тијана Јурић“, или је то бизнис који заправо кошта не само живаца и снаге, него и пара, и зашто сте ипак у то ушли?

Једним делом сте одговорили, али како реагујете на ове оптужбе да „ви то заправо радите због славе, или због пара“?

Игор Јурић: То је ствар која ме заиста много боли. Управо такви приговори су спочитавање мојој породици, одмах да вам кажем, ја сам оуглао на то. Али ја то хоћу да појасним.

Као прво, нисам запослен у неком државном систему и државном апарату. Радим у приватној страниој компанији коју сам лично довео у Србију. Мислим да сам тиме показао да јесам један патриота и да волим своју земљу. Довео сам страну компанију. Ми запошљавамо младе људе који имају натпросечне плате у нашој земљи. Мислим да је ово делимичан одговор на све ово.

Пише: Игор Јурић
уторак, 16 јун 2020 04:49

Ђорђе Вукадиновић: Чиме се бави та компанија?

Игор Јурић: Софтверска је компанија у питању. Ми производимо софтвере које раде наши паметни млади људи и продају се ти софтвери у иностранству.

Ђорђе Вукадиновић: Ја мислим да то људи немају појма. Значи, да ви имате приватну компанију, фирму...

Игор Јурић: Од 2016. године. Тада сам се вратио из Белгије, тамо сам радио, упознао те људе, код њих сам и био запослен. Када сам одлучио да се вратим у Србију, јер сам покушао да наставим да живим у Белгији – једноставно нисам могао. Та немогућност да не можеш да одеш код детета на гроб кад год желиш да се исплачеш је једноставно била јача од неког новца, или свега другог.

Онда сам се вратио у земљу, довео сам те људе и ти људи су рекли: „Ако ћеш се вратити у Србију, хајде да заједно отворимо једну компанију коју ћеш ти водити тамо“. И то је тако кренуло. Значи, од 4. јануара 2016. запослен сам у страној компанији и нисам на никаквом буџету државе.

Ђорђе Вукадиновић: А фондација?

Игор Јурић: Оно што смо јако водили рачуна због осетљивости теме, због неких претходних искустава, ми немамо СМС бројеве да прикупљамо неки новац, донације... ево, сад морам да кажем, захваљујем се људима који ово гледају. Како је ових сто евра било исплаћено, добили смо их неколико. Ово је заиста донација, свима вама велико хвала што сте нас препознали и желели да то поверење које имате покажете на овај начин.

Ђорђе Вукадиновић: Људи су добили сто евра и проследили вам.

Пише: Игор Јурић
уторак, 16 јун 2020 04:49

Игор Јурић: Јесте. Тачно се види износ који је прослеђен на рачун фондације и заиста сам изузетно захвалан. Наше су донације јако мале. Све је проверљиво. Ја сам неколико пута наглашавао да је фондација изузетно транспарентна. Сваки новинар, не истражни органи, сваки новинар може да добије сваки податак од мене. Колико смо потрошили, на шта смо потрошили. При том, то су мали износи. Ми на рачуну, ево, можете данас да проверите, имамо неких 35-40 хиљада динара. То је оно што фондација има. Имамо неки Теленоров пројекат који спроводимо, прошли смо на једном пројекту Европске уније. Значи, пројектно се финансирамо.

Ми понудимо оно што ћемо да радимо, уколико то неко препозна они нам дају нека средства, уколико не – то је то.

Ђорђе Вукадиновић: Такође можете да кажете, а то сам сазнао у међувремену, да ви фактички својим личним парама у великој мери финансирате рад фондације.

Игор Јурић: Ево, ја сам обишао више од четири стотине, пет стотина предавања смо имали по целој Србији. Волео бих да свака школа, свака установа каже да ли сам икад тражио паре за гориво, да ли смо узели неки хонорар, или нешто слично. То се никад није десило. Ја сам рекао неће се ни десити. Све гориво, сви одласци, сва храна – то је било на сопствени рачун, или евентуално у некој заиста малој мери, када смо имали неки пројекат па нам се ту мало помогло. Од државе смо добили јако мало и често смо одбијани из непознатих разлога, не знам више који су разлози били, али за пројекте који су били јако добри – држава нам није давала средства.

Тако да о тим причама... Ево, неки дан добио сам питање (можда сте видели на Твитеру када сам окачио), новинарка „Курира“ ме је позвала, то јест написала поруку, и написала је „чули смо од момента када сте објавили име, односно сазнања да имате о неком педофилу, чули смо на друштвеним мрежама (Твитеру) да сте у дуговима?“. То је било неко питање.

И ја јој нисам тада одговорио, али ево сада кажем – јесам, у дуговима сам. У дуговима сам, имам кредит који ћу да враћам ко зна докле, искључиво због позајмица, и то је лако проверљиво, можете видети колико сам пара убацио у фондацију.

Пише: Игор Јурић
уторак, 16 јун 2020 04:49

